

Bardağın Yarısı Boş mu Dolu mu

– DEMİRCİ · 06 Eylül 2024

Bardağın yarısı mı dolu

Yoksa bardağın yarısı mı boş

Bugünlerde Nars diye bir kozmetik firması sırf bir ürününe “Turkish Delight” ismi verdiği için Kim Kardashian tarafından boykot ediliyor. Çünkü ona hayatı boyunca öyle öğretildi. Toplumların ancak ortak bir düşmana karşı birlik olabileceği düşüncesi uzun zamandır tarihi, medeniyetleri ve ülkeleri şekillendiriyor. Çünkü bir ülkedeki milletin “Ortak düşmanı” beraberliği diri tutuyor, ortak bir ülküde hareket edebilme becerisi sağlıyor. Ermenilerin de bu konuda ortak tek bir düşmanı var, Türkler.

Yine bugünlerde Netflix'te Famagusta diye bir dizi çıktı, bir anda Kıbrıs çıkartmasını Türklerin Rum topraklarını işgali olarak yansıttı tüm dünyaya, şimdi herkese tekrar tekrar orada olanları teke tekte anlatmaya çalışacağız, dilimizde tüy kalmayacak meramımızı anlatana kadar. Bakanlık nezdinde yapılan açıklamada "Tarihi gerçekleri çarpıtmak suretiyle Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin kara propagandasına hizmet etmektedir." ifadelerine yer verildi dizi hakkında. Rumlar bu işin neresinde artık biliniyor, çünkü dünya küçüldükçe, küçücük ve geçmişi mazisi olmayan küçük ülkeler kocaman kocaman büyüyor. Çünkü Rumlara da hayatları boyunca bu böyle öğretildi. Ölene kadar ortak düşmanınız Türkler.

Amerika bile yıllarca vatandaşlarını Ortadoğu'da uzak doğuda, binlerce kilometre uzaklarda düşmanları olduğuna ikna etti ve ufak birkaç cılız ses dışında kimse insanlık dışı işgallerine ses bile çıkarmadı. Çünkü

ortak bir düşman belirledi onlara, ortak bir amaç. Ortak bir ülkü. Neydi o, özgürlük. Ta Afganistan'dan Orta asya'dan Amerikan halkının özgürlüğüne kast etmişti Afgan'lar, Irak'lılar. Eğer Amerika'da Arap'san, bir de Müslüman'san özgürlüğün ancak onların belirlediği sınırlara kadardır. Çünkü orda hayatları boyunca öyle öğretiliyor. Ortak düşmanları var.

Ama bugün bizim ülkemizde bir Türk askerine ilk öğretilen, "Atatürk ilke ve inkılaplarını, laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyeti'ni müdafaa ve muhafaza etmek"tir. Oysa bir askerin tüm dünyada asli ve öncelikli görevi ülkeyi dış tehditlerden korumak olmalı. Asker ülkesine karşı silah doğrultmaz, ülkesini vatandaşından korumaya çalışmaz. Daha askerliğe başlamadan, düşmanınız içeride ve onlarla mücadele edeceksiniz fikrini bu kadar derine kazımak neden?

Bizim ülkemizde "ortak düşman" hep diğer ideoloji, içeride olduğu halde bizden olmayan, bizim gibi düşünmeyen ötekiler, öcücüler, bericiler, aydıncılar, daha da aydıncılar, akil adamlar, akılcılar ve hep sonu ci-cü ile biten bir şeyciler. Hal böyle olunca hiçbir zaman ortak ülküde hareket edemiyor, herhangi bir konuda bir araya gelemiyoruz. İstisna bazı birkaç durumlar hariç. Onları da zaten hemen unuttur, yine dağda tek başına ya da birkaç hem cinsiyle birlikte gezen davarlara, koyunlara, kurtlara dönüşüyoruz. Kurt koyuna, davar kurda, ayı davara diş biliyor her gördüğü yerde.

Hiçbir dış müdahaleye ve dahada vahimi iç müdahaleye ortak bir ses çıkaramıyor, ülke adına ortak bir duruş, ortak bir görüş sergileyemiyoruz. Ülkecek ortak bir "dış düşmanımız" bile yok çok acayipiz vesselam. En azılı düşmanımıza bile, anında ülkemizi şikayet edebilecek durumdayız. Ki geçmişte çok örnekleri bile var bu konuda.

Bu ve bunları ilk kim başlattı bilmiyorum. Ama bitmek zorunda. Bu ülke için kan, ter, gözyaşı döken herkesin, fikrimize uysun uymasın ailemizin bir ferdi olduğunu, fikirler kadar insanlarında bir değeri olduğunu, en ünlü aydın profesöründe, en cahil dağdaki çoban Ali'nin de önce bir insan, bu ülkenin bir bireyi, bu ülkede yaşayan her vatandaşın bir değeri olduğunu "çocuklarımıza öğrettiğimiz gün", birlikte beraber adım atmayı da öğreneceğiz, ve belki ileriye de gidebileceğiz kim bilir.

Ama ne yazık ki, bu yazdıklarım henüz bugün değil.

Umarım neslim yada neslimin nesli görür bu yazdıklarımın gerçeğe dönüştüğünü...

Bu arada dip not olarak da yazayım ki,

Amerika'nın yabancı bir devlete vergi olarak verdiği, daha doğrusu Osmanlı'nın Amerika'yı haraca bağladığı Trablus Antlaşmasının yıl dönümüdür bugün. Her yıl onbinlerce altın olarak verdiği haracı tarihte başka bir devlet tarafından verdiği aldığı görülmemiştir. Ha bunu niye yazdım, ne bir kimseyi ya da ülkeyi överim, ya da tam tersi kimseyi veya ülkeyi yererim.

Gerçekse yazılan konu ve konular, etlisiyle sütlüsüyle, acısıyla tatlısıyla, bu ülkenin tarihi ve geçmişi hepimizindir, sahip çıkıldığı, sahip çıkan olduğu sürece.

bardağın yarısı boştu
yok diğer yarısı doluydu
içeceğin yarım bardak su
boş ver doluyu boşu
sen içindekine bak

demir-ci